

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanuelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Secus Mare scholam aperit & Apostolos vocat. 19

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

*Ex eodem serm. II.
Habeat enim spe-
ciem miserantis illa
propositio lapidum.
Dicitur olim serpenti
à Deo, Terram com-
edes, Sana autem
antique terra est.
Catena in hunc lo-
cum, ex Hieron.
Respondit enim, ac si
esset homo non Deus,*

Ex glossa ordinaria.

*Funambuli enim in
edito loco, & coram
populo se exercent,
Mitte te deorsum.
Greg. hom. in
Evangelium hoc.
Hac omnia tibi dabo,
si cadens adoraveris
me.
Maxim. Taurin.
serm. 1. in Dom.
Quadrag.
Idem serm. 2. ubi
supra.
Et Angeli ministra-
bant ei.*

Quem à ventris servitute liberum videt.
Famis importunitatem importunus expectat,
Et invidiam miseratione colorans,
Dunis gaudentem, oblati iridet lapidibus.
Religio Christi est, minuere Dæmoni cibum suum.
Quem damnatura ab initio meminit,
Ut terram comederet,
Rejicit illū legis testimoniis, non potestate virtutis
Ut sic plus honoraret hominem,
Adversarium plus puniret,
Qui non quasi à Deo.
Sed quasi ab homine vinceretur.
Instaurat novo astu prælia versipellis;
Ad alta deducit quærens præcipitio locum
Quem præstigiatores non potuit,
Studet funambulū facere,
Dum in Pinnaculo Templi
Ad indecoros eum saltus sollicitat,
Non vindictam.
Rogatus ut caderet, qui displicuisset ascensus.
Invidens liberalitatem, quæ donaret non sua.
Agit sermone pugnam, peragit Majestatem victoriam.
Spiritus nequam, quasi ab homine victus obmutuit,
Quasi à Deo jussus abscessit.
Cælo, milita, Lector,
Ut & tu, cum Christo habeas annonam è cælo.

**ELOGIUM XIX.
SECUS MARE SCHOLAM APERIT,
ET APOSTOLOS VOCAT.**

Math. 4. Luc. 6.

*Erant hi loci Athe-
is, à sua quinque
philosophorum secta
frequentati.
Schola Christi nullis
definita limitibus,
utpote in aperto
litore.*

Continete vos Stoa, pheripato, Lycæo,
Qui pro legitimis Philosophiæ partibus
Spurios adoptatis errores.
Publico gaudet Veritatis Magister,
Et scholam generis capacem humani,
Ne quis se causetur exclusum,
In litore aperit,

Philo-

Philosophandum, etiam sine pallio est;
 Vel nudi præoccupate Cathedras Piscatores,
 Andream tamen, & Petro,
 Quia utriusque prævisa Crux est,
 Apud Amasium Crucis nemo primas ademerit.
 Est hæc hæreditas Domini filii merces,
 Et nullius magis quam Primogeniti.
 Ne reficite lacera Patris retia, Zebedæi;
 Nova querenda sunt.
 Ubi extra mare piscandum.
 Invento secus littus Thesaurum abunde ditati,
 Quæ ultra per artes pauperum lucra poscatis?
 Surgas & tu de Throno avaritiæ,
 Callidus Trapezita;
 Eger & Deus rationum suarum censore,
 His præsertim diebus,
 Quibus tam multos hominû salutis sumptus impedit,
 Stertat in pluma deses Nobilitas;
 Summis donis delicatos Deo bajulos non apponit
 Ingenia intentus ornare non genera,
 Mores muneratur in homine, non majores.
 Acturus ipsi omnia,
 A solo patientiæ usu laudatos assumit.
 Antagonistas Dæmonum
 Non nisi severa educit è Gymnade.
 Humanis prius laboribus exercitos voluit,
 Quos indefessos cuperet in divinis.
 Mollium humeris æger imponendus
 Mundus non fuerat;
 Nec par erat à bono Patrefamilias,
 Alios præfici gregi suo custodes,
 Quam qui assiduis pridem assueti vigiliis
 Tyrocinium patientiæ posuissent.
 Disertis oratoribus bona causa non eguit,
 Nec emeritis bellatoribus, doctrina pacis.
 Excludit & divites philosophia hæc professores,
 Ne haberet latrocinii speciem salutis negotium,
 Si qui Crælos ad Itri sordes abjiceret,
 Videri posset venisse
 Spoliare potius homines, quam ditare.

Quam

*Pallium propria
 philosophorum no-
 ta, ut Tertull. lib. de
 Pallio.*

*Virique enim in
 Cruce mortui.*

*Amor Crucis An-
 dreæ hæreditas, ut-
 pote primogeniti
 Christi, & ante alios
 vocati: Unde non
 miram, si moriturus
 in Cruce diceret, O
 bona Crux.*

*Sequere me ait Chri-
 stus, & habebis the-
 saurum.*

*Ars piscatoria, ars
 pauperum.*

Vocatio Matthæi.

*In triennio scilicet
 prædicationis suæ,
 & passionis.*

*Cur nobiles non vo-
 caverit, sed plebejos.*

*In rebus quæ vires
 nostras excedunt,
 agit omnia Deus.*

*Cum eo enim collu-
 ctatio est, teste Paulo.*

*Non est nobis
 colluctatio, &c.*

*Chrysol. serm. de S.
 Andrea.*

*Apostoli pastores
 Gregi Christi & ideo
 assueti vigiliis ab
 initio, utpote pesca-
 tores quorum labor
 ferme nocturnus.*

*Cur divites non ele-
 gerit Christus. Dice-
 bat enim: Vendite,
 quæ possidetis.*

*Ex Chryſoſtomo ubi
ſupra.*

*Miſit eos binos, &
binos ante faciem
ſuam.*

*Chryſol. ſerm. 170.
Binos mittabat, ne
deſtituta ſingularitas,
aut negaret, ut Pe-
trus, aut fugeret,
ut Ioannes.*

*Ecce ego mitto vos
ſicut Agnos in me-
dio luporum, nolite
portare ſacculum,
neq; peram. Luc. 10.
Licet non interdixe-
rit, non monuit ta-
men ut ſarrent.*

Quanquam bonorum erat illa translatio,
Non jaſtura.

Triumpho ſui curram tracturos,
Ante faciem ſuam binos, & binos diſponit.

Jugum ſuum, ſuave illud quidem,

Sed adhuc jugum.

Tolerabile facere ſtudit ſocietate trahentium,

Ad latrones ituros, eſſe ſine ſarcinis jubet;

Peram, & ſacculum providentiæ ſuæ ratus injuriam,

Utiusque uſum ſevere prohibet.

Debet ipſe pro ſe laborantibus alimenta,

Quæ cum ubiq; præſens ubique poſſit opponere

Ad quid in iis ferendi conſuetudinem tolerare?

Interdicit & baculum,

Qui vult regere ſolus quos dirigit,

Et ſpem dandi non alii patitur inſiti, quam ſibi.

ELOGIUM XX.

NUPTIARUM HILARITATEM MIRACULO GEMINAT.

*Ante Chriſtum
unaquæq; res plures
habuit Deos, ut fuſe
Auguſt. de Civ. Dei.*

*Chriſtus raro admo-
dum cum felicibus,
cum miſeris fre-
quens.*

*Miraculum hoc di-
citur à Ioanne pri-
mum ſignorum
Chriſti.*

*Zodiacus Soli noſtri
totus eſt ſignis, non
Herculeis, ſed ſuis.
Præſentia Chriſti
magnum convivii
condimentum.*

*In nuptiis Cani ſolita
Epithalamias, &
adhibiti tibicines,*

Ioan. cap. 2.

Qui aliam omnem mundo divinitatē ſuppleverat,

Supplere & nuptiis debuit Hymenæum.

Abundè docturus homines

Qualiter in adverſis ſe gerant,

Præbere ſe quoque debuit normam in Proſperis;

Ne odioſum fietet mundo numen,

Si contubernium haberet perenne cum miſeris,

Cum felicibus nullum.

Sol noſter ſuo jam eminent in Zodiaco.

Vindemiæ hilaritatem primo fecit in ſigno.

Sedet Magiſter temperantiæ in convivio,

Et conſecrans honeſtam celebritatem,

Quam tolerat,

Dignitate præſentiæ ſuæ,

Epithalamium ſponſis ſupplet ampliſſimum.

A ſuavitate comedentis.

Geminatur obſoniis condimenta.

Etiſi nulli ſint vocati Cantores,

ubi